

ZAKON

O INFORMACIONOJ BEZBJEDNOSTI

(Objavljen u "Sl. glasniku RS", br. 70 od 12. jula 2011)

Član 1.

Ovim zakonom definiše se informaciona bezbjednost koja se obezbjeđuje primjenom mjera i standarda informacione bezbjednosti.

Član 2.

(1) Odredbe ovog zakona primjenjuju:

- a) republički organi,
 - b) organi jedinica lokalne samouprave,
 - v) pravna lica koja vrše javna ovlašćenja i
 - g) druga pravna i fizička lica koja ostvaruju pristup ili postupaju sa podacima u elektronskom obliku republičkih organa, organa jedinica lokalne samouprave i pravnih lica koja vrše javna ovlašćenja.
- (2) Odredbe ovoga zakona ne primjenjuju se u onim slučajevima gdje se drugim zakonima propisuje upotreba dokumenta na papiru i na podatke čija se informaciona bezbjednost obezbjeđuje u skladu sa propisima kojima se uređuje tajnost podataka.

Član 3.

Pojedini izrazi koji se koriste u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

- a) informaciona bezbjednost - stanje povjerljivosti, cjelovitosti i dostupnosti podataka,
- b) podatak - to je informacija, poruka i dokument sačinjen, poslat, primljen, zabilježen, skladišten ili prikazan elektronskim, optičkim ili sličnim sredstvom, uključujući prenos putem interneta i elektronske pošte,
- v) povjerljivost podatka - podatak koji je dostupan samo licima koja su ovlašćena da ostvare pristup ili dalje postupaju sa tim podatkom,
- g) cjelovitost podatka - podrazumijeva očuvanje postojanja, tačnosti i kompletnosti podatka, kao i zaštitu procesa ili programa koji sprečavaju neovlašćeno mijenjanje podatka,
- d) dostupnost podatka - podrazumijeva mogućnost da ovlašćeni korisnici mogu pristupiti podatku uvijek kada za tim imaju potrebu i
- đ) CERT - Computer Emergency Response Team - to je međunarodno priznat termin, a podrazumijeva posebnu organizacionu jedinicu za djelovanje u hitnim slučajevima, čiji je zadatak koordinacija prevencije i zaštite od računarskih bezbjednosnih incidenata na internetu i drugih rizika bezbjednosti informacionih sistema organa i drugih fizičkih i pravnih lica.

Član 4.

(1) Mjere informacione bezbjednosti su opšta pravila kojima se obezbjeđuje osnovna zaštita podataka na fizičkom, tehničkom i organizacionom nivou.

(2) Vlada Republike Srpske (u daljem tekstu: Vlada) utvrđuje mjere informacione bezbjednosti iz stava 1. ovog člana.

Član 5.

(1) Mjere iz člana 4. ovog zakona sprovode se u skladu sa standardima informacione bezbjednosti.

(2) Ministar nauke i tehnologije (u daljem tekstu: ministar), na prijedlog Agencije za informaciono društvo Republike Srpske (u daljem tekstu: Agencija), donosi pravilnik kojim se uređuju standardi informacione bezbjednosti.

Član 6.

(1) Mjere informacione bezbjednosti utvrđuju se u skladu sa vrstom podatka, rizicima za njegovu bezbjednost i vrstom zaštite.

(2) Informaciona bezbjednost obuhvata mjere za:

- a) fizičku zaštitu,
- b) zaštitu podataka i
- v) zaštitu informacionog sistema.

Član 7.

Fizička zaštita obuhvata zaštitu objekta, prostora i uređaja u kojem se nalaze podaci.

Član 8.

(1) Zaštita podatka obuhvata prevenciju i otklanjanje štete od gubitka, otkrivanja ili neovlašćene izmjene podataka.

(2) Zaštita iz stava 1. ovog člana odnosi se na:

- a) pravila za postupanje sa podacima,
- b) sadržaj i način vođenja evidencije o izvršenim pristupima podacima i
- v) nadzor koji se tiče bezbjednosti podataka.

Član 9.

Zaštita informacionog sistema obuhvata zaštitu podataka koji se obrađuju, skladište ili prenose u informacionom sistemu, kao i zaštitu povjerljivosti, cjelovitosti i dostupnosti informacionog sistema u procesu planiranja, projektovanja, izgradnje, upotrebe, održavanja i prestanka rada tog sistema.

Član 10.

Koordinaciju prevencije i zaštite od računarskih bezbjednosnih incidenata na internetu i drugih rizika bezbjednosti informacionih sistema organa i drugih pravnih i fizičkih lica iz člana 2. stav 1. ovog zakona vrši Agencija preko posebne organizacione jedinice za djelovanje u hitnim slučajevima - CERT.

Član 11.

- (1) Organi i druga pravna i fizička lica iz člana 2. stav 1. ovog zakona mogu organizovati prevenciju i zaštitu svojih informacionih sistema od računarskih bezbjednosnih incidenata na internetu i drugih rizika bezbjednosti tih sistema.
- (2) CERT usklađuje rad organa i drugih pravnih i fizičkih lica iz stava 1. ovog člana.

Član 12.

Ukoliko nastanu bezbjednosni računarski incidenti na informacionim sistemima organa i drugih pravnih i fizičkih lica iz člana 2. stav 1. ovog zakona, CERT usklađuje postupanje tih organa primjenom mjera informacione bezbjednosti.

Član 13.

- (1) Nadzor nad primjenom ovog zakona vrši Ministarstvo nauke i tehnologije, a stručni nadzor vrši Agencija.
- (2) Radi vršenja nadzora, organi i druga pravna i fizička lica iz člana 2. stav 1. ovog zakona dužni su da odgovornom licu organa upravnog i stručnog nadzora omoguće pristup prostoru, računarskoj opremi i uređajima, kao i da bez odlaganja stave na uvid ili dostave potrebne podatke i dokumentaciju u vezi sa predmetom nadzora.

Član 14.

Vlada će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona donijeti uredbu o mjerama informacione bezbjednosti iz člana 4. stav 2. ovog zakona.

Član 15.

Ministar će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, na prijedlog Agencije, donijeti pravilnik kojim se uređuju standardi informacione bezbjednosti iz člana 5. stav 2. ovog zakona.

Član 16.

Agencija će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona formirati posebnu organizacionu jedinicu za djelovanje u hitnim slučajevima - CERT iz člana 10. ovog zakona.

Član 17.

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o informacionom sistemu Republike Srpske ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 38/98).

Član 18.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srpske".

Broj: 01-1003/11

23. juna 2011. godine, Banja Luka

Predsjednik Narodne skupštine, mr Igor Radojičić, s.r.